

Legger Rijkswaterstaatswerken Waterwet

Systembeschrijving

Naam: Maas-Waalkanaal

Watersysteemcode: NM4

Rijkswaterstaat-dienst: Zuid-Nederland

Aangrenzende leggers:

Er zijn langs het oppervlaktewaterlichaam leggers van primaire waterkeringen van Rijkswaterstaat van belang en leggers van waterkeringen en oppervlaktewater in beheer bij andere waterkering beheerders.

Andere beheerders:

Op verschillende locaties langs het oppervlaktewaterlichaam kunnen onder andere oevers, havens en eventueel aanwezige voorlanden door derden worden beheerd.

Ligging en functies:

Tussen Weurt en Heumen vormt het Maas-Waalkanaal een verbinding tussen de Maas en de Waal. De oevers van dit kanaal zijn volledig beschermd met stortsteen en damwand. Het kanaal is ongeveer 13,5 kilometer lang en ongeveer 100 m breed en wordt vrij intensief bevaren door vrachtschepen. Het waterlichaam Maas-Waalkanaal is in de 20e eeuw door de mens gegraven ten behoeve van de scheepvaart. Het waterlichaam is gegraven op een plaats waar voorheen geen water aanwezig was. Het waterlichaam is dus geen directe fysieke wijziging, verplaatsing of rechtekken van een bestaand waterlichaam. Momenteel wordt het kanaal ook door de industrie gebruikt.

Het kanaal onttrekt water aan de Waal en de Maas. De aan de Maas en Waal onttrokken hoeveelheden zijn gering in relatie tot het debiet van die waterlichamen. Bij Weurt ligt het sluizencomplex Sluis Weurt, bij Heumen ligt ook een sluis, echter deze staat vrijwel altijd open. Dit komt omdat de Maas bij Heumen op een constant waterpeil wordt gehouden door middel van een stuw bij Grave.

In een peilbesluit is het peil van het waterlichaam vastgelegd.

In het Nationaal Waterplan (2009) en het beheer- en ontwikkelplan Rijkswateren (2009) zijn specifieke functies toegekend aan het waterlichaam. Deze zijn onderverdeeld in basisfuncties (veiligheid, voldoende water en schoon en ecologisch gezond water), scheepvaart en overige gebruiksfuncties.

Algemeen:

Langs keringen en kunstwerken kunnen sloten en watergangen aanwezig zijn voor de afvoer van kwelwater uit het oppervlaktewaterlichaam. Deze sloten en watergangen kunnen in beheer van Rijkswaterstaat zijn.

Ondersteunende kunstwerken:

In het oppervlaktewaterlichaam zijn 2 sluizencomplexen in beheer bij Rijkswaterstaat:

- Sluizencomplex Heumen bestaat uit een schutsluis en eenemaal.
- Sluizencomplex Weurt bestaat uit 2 schutsluizen.

Genormeerde/huidige situatie:

In de legger staan waterstaatsobjecten weergegeven zoals ze qua ligging, afmeting, vorm en constructie moeten zijn, hetzij genormeerd vanuit regelgeving en richtlijnen (vaarwegen), hetzij vanuit de vereiste functionaliteit in het aangelegd ontwerp (kunstwerken, verdedigde/verticale oevers, kribben en stroomgeleidingsobjecten). Instandhouding in die vorm is daarbij het doel. Natuurvriendelijke oevers en het winterbed kennen een zekere natuurlijke morfologische dynamiek en ontwikkeling. De ligging van deze gebieden is wel aangeduid, maar de vorm is niet exact vastgelegd. Periodiek vindt inspectie en evaluatie plaats om te toetsen of deze ontwikkelingen geen consequenties heeft voor de hoogwaterveiligheid.

Voor regionale keringen langs de Rijkswateren is nog geen wettelijke normering vastgesteld. Daarom is vooralsnog in deze legger de huidig aanwezige situatie vastgelegd met als doel deze minimaal in stand te houden.

De maatvoering van het vaarwegprofiel is weergegeven in m ten opzichte van het NAP en correspondeert met de minimale diepte-eisen voor de vaarweg ten opzichte van een MLW (maatgevende lage waterstand).

Vegetatielegger:

Dit oppervlaktewaterlichaam is op de aansluitingen met de Maas en de Waal voor een deel onderdeel van de vegetatielegger.